

Докторе, пиша ви с огромна болка в душата. Приятелката ми през април забременя, аз много исках това дете, но тя отказа да го роди. Имала да учи (студентка е трета година), рано ни било... Ей такива ми ги говореше. Е, направи аборт, въпреки нежеланието ми. Оттогава обаче аз не съм същият. Все по-рядко се възбуждам, когато сме заедно в леглото, а я желая, разбирате ли? Обичам я до болка, но като че ли този аборт се отрази на секса ни. Как да се променя?

Дамян

Здравейте Дамяне,

Някога, когато изучавах като студент, а после вече и като практикуващ лекар медицинската специалност сексология, бях много учуден, че всъщност там бе определено, че половият живот при нас хората има своите две страни. Едната бе назована – хедонистична. Сиреч чувствена, емоционално–сексуална. И нейната същност е – даване и получаване на сексуалното удоволствие при половото общуване на двамата партньори в него. Мъжът и жената. А другата, бе наречена креативна, съзидателна, производствена. Има се предвид - производството и продължаването на самия живот при нас хората. Ама то си е така и в целия жив свят в Майката Природа. И точно за това жизнено важният инстинкт за продължаване, на вида, на рода и на самия живот за тях е кодиран във всяко живо същество като полов нагон, изразяващ се след настъпването на половата зрялост – като сексуално харесване, привличане, обич и любов, между двата пола - женския и мъжкия. Сиреч – половото влечение и неговото задоволяване. И точно може би заради това в добрата книга – Библията пише, че през Великия потоп

случващ се на нашата планета Земя, старецът Ной за да спаси живота в Природата построил гигантски кораб, който знае защо наречен ковчег и качил в него всички видови живи същества, но по двойки – женски и мъжки. И след намиране на земя всичките те слезли от него. Любили се и живота продължил, въпреки бедствието. Сиреч винаги животът побеждава чрез взаимната любов смъртта и продължава. Така е и при нас хората. Въпреки беди, бедствия и войни, живота продължава. И единственото условие за това е да има любов и любовни взаимоотношения между полово зрели жени и мъже.

И може би и затова мъдрият ни български народ казва: мъж, който не е служил войник и след службата не направи къща и поне две-три деца не е мъж. А жена, която не зачене, износи, роди и отчува поне две-три, че и повече деца – не се счита за пълноценна жена. Иначе как ще има българи и България? Как?

Та това в общ план. А сега конкретно за Вас самия. Знаете ли, че лично аз самият напоследък изпитвам много болка, за така създамата се ситуация. Напоследък в обществото ни битува обществено мнение, че момичетата не бива да бързат да раждат. Някогашното „поживей си мама, пък после“ сега стана символ верую. И още – има само секс, а не любов. Сиреч възтържествува консуматорското общество в нас. Момичетата мечтаят да станат моделки, плейметки, телевизионни водещи, чалга певачки и какво ли още не. Може и да имат поне две или три "висшо" и да работят всичко друго. Но не искат да чуят за любов, брак бременности и деца. Ако считате, че бъркам отворете не само жълтите вестници, боя се че други вече не останаха, и там цветни снимки на дибидюс голи тела на момичета -16-17 годишни, които си казват имената и за какво мечтаят. Ами точно за това, за което казах по горе. И как искате Вие, вашето момиче да бъде по-различно от тях. Нали всичките други ще я вземат за нещо не в ред?! Казвам това защото виня всичко, което определя вкусовете, предпочитаният и ако щете и житейските цели на подрастващото поколение у нас сега. И то най-вече медиите. Вестници, списания и телевизионни предавания. Чалга и отврат. Нищо друго - във всичките. Няма любов. Няма песни и стихове за любовта. Няма песни и стихове за любимата. За любимия. За любенето им. За децата – рожби на тяхната любов и любене. Има само чукане, див и безразборен секс. Кой с коя спал? Коя с кого му изневерила? Наркотици и алкохол. Дрога, много пари, бесни коли и лесен живот. Идоли там са младежи с обратна сексуална ориентация, момичета с доста много силикон, по всички точки на тялото си, но за съжаление с малко умствен багаж, да не кажа – почти никакъв. И тези идоли греят от всички вестници и който и български телевизионен канал да пуснеш и то по всяко време на денонощието – пак тях ще видиш. Подчертавам още веднъж – чалга и отврат. И още – дълбока поквара. Това ли е духовното и човешкото сега при нас и във нас? Това ли са героите на нашето време?

И какво? Всички редактори – главни и не толкова главни в хор казват - ама секса

продава! Този ли секс, питам аз! Ама като точно този секс опари децата им – тогава стой, та гледай!

Защото всичкото това убива човешкото в нас. И най-вече този любовен инстинкт за продължаване на живота, чрез нашата любов. И още повече и най-вече майчинския инстинкт у днешните девойки. Не случайно се казва, че битът определя съзнанието ни. И виждам как сега девойките не искат да раждат! Не искат, ама не знаят, че най-добрата възраст за жената да забременява и да ражда безпроблемно е между 19 и 29 година. Не че след 30 година не могат. Могат, но тогава, за съжаление на днешните жени, все по-често се среща патологията в бременността. И от тук и усложненията, които не рядко са с лош край! Не заплашвам никого с тази си реплика. Просто цитирам факти от живия живот сега.

А как е в белите страни? Там и в семейството и в училището, пък и ако щете в религиозните храмове бъдещите родители още като деца се подготвят за това. За кое това? За бъдещото си родителство.

Никой не пречи на девойките да учат и да правят кариера. Но обществото, сиреч държавата, насърчава семейството и раждането на децата. Защото майката вече получава и заплата и годините след раждането ѝ се зачита като трудов стаж. Студентката може да прекъсне, да роди и да отгледа децата си. След това да продължи образованието си. Може и да не прекъсва, а да продължи обучението си под друга форма. Но всеобщата тенденция там е обучение, след това семейство и деца. След отглеждането им, а това е някъде около 30-35 година на жените там - вече и служебна кариера. И при кандидатстването това е голямо предимство. Дори и да не работи, както вече казах, жената получава заплата и годините и като домакиня за отглеждане на децата ѝ се зачитат като трудов стаж. Така те не са евтини на брашното и скъпи на триците. Защото децата там растат под грижите на майката и бащата. И получават съответното възпитание от тях самите, а не във детски градини, както у нас. И затова много жени там раждат децата си съвсем спокойно. И то не само едно или две. И пак съумяват и да имат и образование и съответната служебна кариера. Разбира се, че тук е много важна и помощта на съпруга, бащата в това семейство.

При нас – какво? Жената прехвърли четиридесет години и изведнъж се сеща да ражда и да става майка. Не си ли спомняте онзи случай за 60-годишната родилка? Ама това вече е една напасть у нас с нейните фатални последици в близкото ни бъдеще! И ми пишете конкретно за болката в душата Ви. Право да Ви кажа и аз изпитах същото като Вас. Защото тук при вас има едно прекъсване на бременност у вашето момиче. Има

прекъсване на един живот, който е плод на взаимната Ви любов. Съвременната ни медицина сега твърди, че още в първите месеци на плода има един истински живот в него. Даже по-нататък вече и нервна дейност и емоции. Нещо по вече – говори се и затова, като как бъдещият човек още в утробата се развива така, като преживява случващото се с майка му тогава. Влезте в Интернет по тази тема и ще видите вътреутробни снимки на бъдещето бебе, как се мръщи, плаче или се смее. Не, не съм против абортите по принцип. Но само тези по медицински или медико-социални показания. И тези показания не са едно или две и затова не ще ги коментирам. Иначе за мен това си е чисто убийство. Защото се прекъсва живота на един бъдещ човек. И аз питам вашата приятелка следното. Какво би ми отговорила тя ако и кажа: добре, ами ако майка Ви бе решила подобното – да прекъсне бременността си с Вас? Ами тогава Вас сега нямаше да Ви има момиче! Нямаше как сега да Ви има! Тогава?

И затова Вашето момче сега го боли! Затова. Защото сте отворила рана в душата му. Помните ли песента на Митко Щерев и „Диана –експрес“ – „Душа“? Помните ли я? Изпълняваше я певецът Илия Ангелов. Та там имаше стих (цитирам по памет): "...но защо в мен остана душа камбана - до смъртта под всеки удар в мен да звъни ..."!

{youtube}aS5n5-YgQ3I{/youtube}

Още по-добре млади човече да я чуете и Вие. Но най-добре е да я чуете и заедно. Най-добре !

Та затова млади човече – не се променяйте. В душата Ви звъни тази камбана и затова Ви боли. И как искате да се възбуждате сексуално и да се любите с това момиче, след като тази камбана там в душата Ви звъни и скърби силно за загубата на плода на любовта ви.

Според мен изчакайте. Дайте си време тази камбана да заглъхне. Защото е казано най-добре лекува ДОКТОР ВРЕМЕ! Чак тогава помислете добре за Вашето лично бъдеще. Дали да е пак с това момиче или пък с друго, което ще срещнете и ще се заобичате с него. Тук нямам правото да Ви се бъркам. Може пък и сегашното момиче, което толкова много обичате да разбере какво Ви е сторил и да се постараете и двамата да имате отново бъдеще с един нов плод на взаимната ви любов, а случилото се

да бъде само една обица, за да не се случва за напред.

Може би. Но в никакъв случай не се променяйте. Останете си такъв, какъвто сте сега. Защото в обществото ни, за съжаление – все по-рядко и все по-рядко се срещат младежи силни не само физически, но и душевно силно мъжествени, като Вас. Това го казвам съвсем сериозно. А причините – казах ги вече по-горе. Не искам пак да се връщам на тях защото ме боли. И то много за сегашното подрастващо поколение. И сега за нашето довиждане днес защо ли избрах един любовен стих на поетесата Станка Пенчева. Защо ли? Дали случайно? Или нарочно може би. Но по-добре да го чуем. Няма заглавие. Но ето го:

Такава власт над себе си ми даваш,
Че аз стоя изтръпнала, безмълвна .
...Косите ми със светлина са пълни,
От устните ми капе мед и вино,
Огньовете еньовденски, сини
Играят на прострените ми длани...
Но то е страст,
Не е желание-
Ако ти нося болка, ще я вземеш:
И смърт да съм дори- ще ме приемеш.
Мълчиш.
А цялата земя креши: Обичам те!
И аз, владетелката, тихо коленича
И гордостта ми като дреха пада....
Такава власт над себе си ми даде,
Че ти се покорих!

Е, млади хора. Някога в първите ми класове учителката след като ни прочетеше нещо, било гатанка, пословица, приказка, легенда, разказ или стихотворение ни питаше следното: „Деца, каква е поуката?“. И сега аз Ви питам вас млади хора същото: Деца, разбрахте ли поуката от днешната ни среща? Разбрахте ли?

д-р Илия Вrabчев, сексолог-психотерапевт